

eller hvad han mener at kunne taale at betale i Skat. Man har dernæst faaet Skyggesiderne af Indtægtskatten derved, at man har medtaget Selvangivelse og eventuelt ogsaa Ebsafleggelsen, kort sagt, de obduse Former, som ere nødvendige, naar man vil en Indtægtskat. Derimod er det, som udgjør de gode Sider ved Formue- og Leiligheds skatten, nemlig det, at man tager Hensyn til Individets Skatteevne, at man tager samtlige Forhold i Betragtning, forinden man bestemmer, hvad der skal betales i Skat, udelukket ved Lovudkastet, ligesom det ogsaa er udelukket, at Indtægten noliagtig documenteres, saaledes at man veed, at man ikke tager Andet med, end hvad der af Indtægten virkelig bør være Gjenstand for Skat. Der er endvidere, som der allerede er gjort opmærksom paa igaar, med Hensyn til det Skøn, som saaledes for de selvangivende Yderes Vedkommende skal afgives af Rigningscommissionen, den overordentlig mislige Side, at man vil gjøre Ansættelsen for hver især til en Hemmelighed for de andre Ydere. Efter § 14 ville nemlig de andre Skatteydere ikke komme til Kundskab om, til hvilket Beløb hver enkelt af de selvangivende Ydere er sat i Skat. Det bliver altsaa overladt til Rigningscommissionens ucontrollerede Vilkaarlighed at tage, hvilken Ansættelse den finder kan være passende for disse Ydere. Jeg skal ikke nærmere gaae ind paa de enkelte Paragrapher. Der er vistnok Punkter i disse, som kunde trænge til en noget nærmere Betegnelse, hvorved jeg iblandt Andet figter til den Paragraph, der indeholder Bestemmelsen om, at der skal svares Skat af dem, som have fast Ophold i en anden Commune. Det maatte vistnok nærmere bestemmes, hvad der skal forståes ved Udtrykket fast Ophold; men jeg skal ikke gaae ind paa disse specielle Punkter. Jeg ønske blot at udtale mig om den Hovedtanke, der ligger til Grund for Lovudkastet.

S. Sage: Denne Lov falder i 2 Hovedafdelinger. Den ene vil jeg sige har en mere local Charakter. Jeg skal derfor ikke videre omtale Lovens 4 første Paragrapher. De have ikke den gennemgribende Interesse for det øvrige Land og for Staten i det Hele som den

øvrige Deel af Lovudkastet. Jeg kunde vel have ønsket, at Arealstat, Gadeskat og Grundskat kunde være forenede til een Skat. Det vilde maaskee have medført endeel Vanffeligheder; men det vilde have gjort det hele Skattesystem i Kjøbenhavn simplere. Nu er det imidlertid, antager jeg, umuligt at komme ind paa en Forandring i saa Henseende. Af gennemgribende Natur er derimod Bestemmelsen om Indkomstskatten. Paa Bestemmelserne om den maae vi ret fæste Øiet. Det er allerede fremhævet, hvorledes denne Skat om en ikke fjern Tid sandsynligviis vil blive reist og saa til en Statskat og blive de øvrige Communer i Landet til Deel. Jeg skal kun fremhæve 2 Skattearter, som vi kunne sammenligne med Indkomstskatten: For Fællesstaten er den vigtigste Skat Tolden; det er klart, at idet man betaler Skat af det, man forbruger, ikke efter sin Evne, vil Skatten falde overmaade ulige; der kan ikke være Tale om ganske at hæve Toldafgifterne, men en gennemgribende Reform i den Deel af vor Skattelovgivning er erkjendt at være nødvendig; selv om der ikke møder Danmark overordentlige Begivenheder, der kræve extraordinaire Tilskud, ville vi, da en Omdannelse af Toldlovgivningen ikke kan undlades, føres til Indkomstskatten for Staten. Blandt directe Skatter have vi fortrinsviis Hartkornskatten. Deels som Afgift til Staten og deels som Communeafgift tynger denne Skat stedse stærkere; der gjøres stadig større og større Krav til Kommunen, saa at det i Tidens Løb vil blive umuligt vedvarende at the til en Skat, der lignes uden virkelig Hensyn til Formue eller Indtægt. Vi maae ogsaa der tænke paa Indkomstskatten. Da Situationen er en saadan, er det indlysende, at det er i højeste Grad af Vigtighed, at Skatten for Kjøbenhavns Vedkommende, der skulde være en Mønsterskat for det hele Land, bliver underkastet en saa noliagtig og grundig Overveielse som muligt. Spørgsmaalet falder her i 2 Dele, nemlig for det Første: hvem og hvad der skal beskattes, dernæst, hvorledes man skal finde Indtægten, der kan ansættes til Skat. I denne Henseende indeholder Lovforslaget § 6 Momenter, der allerede have været Gjenstand for vidtgaaende Forhandlinger. Jeg troer, at det i sig er et